

Nová vlna: FP varuje Evropu před blížící se migrační krizí!

- CZ24 News | 2. prosince 2019

EVROPA: Spolu s konflikty na Blízkém východě, kvůli nimž se mnoho uprchlíků vrhne do Evropy, se globální oteplování a související problémy mohou stát novým zdrojem migrace.

EU však dosud nevypracovala soudržnou politiku boje proti této krizi, píše Foreign Policy. V této souvislosti musí Brusel podle časopisu přijmout tuto realitu a pokusit se z ní získat ekonomický prospěch, pomoci migrantům s integrací a dodatečně financovat orgány činné v trestním řízení.

V roce 2015, na samém začátku migrační krize, německá kancléřka **Angela Merkelová** uvedla, že otázky migrace a azylu „**budou zajímat Evropu mnohem více než téma Řecko a stabilita eura**“. O čtyři roky později je obtížné nesouhlasit s tímto hodnocením. V roce 2016 britští občané hlasovali pro odchod z EU – částečně kvůli strachu z migrace. Pravicový extremismus rozkvetl po celém kontinentu, poháněný xenofobií. Obavy z islámského terorismu jen vzrostly. „**Na kontinentu však chybí nejen soudržná a komplexní humánní politika v oblasti migrace - problém, který poroste až v následujících měsících a letech - ale zdá se, že není schopen dohodnout se na nezbytných opatřeních ani v krátkodobém horizontu,**“ uvádí Foreign Policy.

Na záběry, ve kterých tisíce uprchlíků prchaly před nastupujícím IS v Iráku a Sýrii, nelze zapomenout. Obrovské množství migrantů využilo služeb pašeráků, kteří je za peníze umístili na přeplněné lodě na západním pobřeží Turecka. Se svými věcmi v pytlích na odpadky a telefony, které používali k navigaci, uprchlíci nevěděli, zda přežijí cestu do Řecka – a nemluvě o Evropě, kde se chtěli usadit.

V březnu 2016, po několika měsících zmatku a nejistoty, se Evropská unie obrátila na Turecko s finanční dohodou, která měla v této zemi udržet uprchlíky a zabránit jejich nelegálnímu vstupu do Evropy. Tato dohoda se příliš nelíbila levici, která poukazovala na porušení migračního zákona. S náhlým nárůstem popularity pravicových stran v Maďarsku, Rakousku a Francii však mnozí začali věřit, že migrace představuje hrozbu pro bezpečnostní a kulturní identitu Evropy. Horká debata na toto téma pokračuje dodnes.

Navzdory nedávnému odchodu italského ministra vnitra Mattea Salviniho, jehož tvrdá protimigrační politika ve skutečnosti blokovala vstup uprchlíků do země, tvrdé hranice a omezení integrace a znovusídlování ve skutečnosti nezmizely. Ve veřejné debatě levice (*zobecnění na levici se týká i CDU Angely Merkelové?* – pozn. red.) stále požaduje otevřené hranice, a naznačuje, že migranti mohou být ekonomicky výhodní. Například v Arménii se vláda rozhodla přijmout uprchlíky z arménské diaspor. Po období integrace tato politika přinesla podnikům značné výhody, tvrdí časopis.

Bez ohledu na to, jak se odborníci stále dohadují, skuteční lidé stále trpí. Odborníci OSN označili současnou situaci v libyjských uprchlických táborech za „*nechutnou*“. V roce 2017 předseda Evropské rady Donald Tusk oznámil, že uzavře migrační cestu ve Středozemním moři, což ve velké míře znamenalo, že všichni uprchlíci, kteří se chtěli dostat do Evropy přes Libyi, byli uvězněni v táborech bez řádné lékařské péče a výživy. Stovky lidí, kteří se chtěli dostat z Evropy do táborů, zemřeli, aby dosáhli svého cíle.

Počet přistěhovalců, kteří přijíždějí do Řecka, však neustále roste. Podle posledních údajů

překročilo Egejské moře jen od ledna do listopadu 44 tisíc uprchlíků, což je o třetinu více než v roce 2018. Výsledkem je, že v řeckých táborech žijí desítky tisíc lidí ve strašných podmínkách. Podle některých odhadů se v zemi nashromáždilo celkem 100 tisíc migrantů, kteří v nechutných podmínkách čekají na dokončení zpracování žádostí o azyl.

V nadcházejících měsících a letech může Evropa navíc čelit ještě více uprchlíkům. V době, kdy se konflikty v Iráku, Sýrii a Jemenu nezastavují, stále více lidí dochází k závěru, že „klimatická migrace“ povede k významnému přílivu lidí z oblastí, které se stanou nevhodnými pro život.

Vzhledem k tomuto trendu EU naléhavě potřebuje novou soudržnou migrační politiku s ohledem na budoucnost, vytývá Foreign Policy. S ohledem na rozmanitost evropské politické arény nebude její vytvoření snadné. Neúspěch v tomto úsilí však bude znamenat, že se ještě více lidí ocitne v hrozných podmínkách.

Zde jsou samozřejmě nutné kompromisy. Je velmi nepravděpodobné, že by se celá Evropská unie v krátkodobém horizontu dohodla na rozdělení migrační zátěže mezi zeměmi. EU proto musí zahájit diskusi, která se bude zabývat čtyřmi základními otázkami.

Zaprvé, Německo a Francie, které mnohem více uprchlíky vítaly, by měly postupně přesídlit nově příchozí z Libye a dalších zemí a zároveň upozornit své sousedy na výhody tohoto přístupu, zejména ekonomický růst, který mohou migranti poskytnout z dlouhodobého hlediska. Například v roce 2016 Mezinárodní měnový fond poznamenal, že Německo by mohlo zmírnit rizika vyplývající ze stárnutí populace, pokud by se aktivně zapojilo do integrace uprchlíků.

Za druhé, EU a vlády členských států by měly okamžitě zvýšit míru koordinace mezi členy unie a mezinárodními organizacemi a nasměrovat další prostředky na potřeby národní policie a útvarů, jako je Interpol. Hlavní migrační trasy do Evropy jsou většinou známé, a proto EU musí dodat další síly a zdroje, aby potlačila pašerácké sítě, které těží z migrace. Kromě toho musí EU a evropské vlády zvýšit financování humanitárních organizací, které pomáhají předcházet sexuálnímu obtěžování.

Za třetí, nevládní organizace a podniky se musí zasazovat o otevřené hranice. Takové struktury vidí přínosy migrace z hlediska růstového potenciálu a rozmanitosti. Uprchlíci a migranti všude s sebou přinášeli nové talenty a nebylo by rozumné je ignorovat.

A konečně by EU měla překonat populistickou rétoriku v duchu, že všichni uprchlíci a migranti jsou „zloději“ a „násilníci“. Podle studie z roku 2018, kterou provedl Cato Institute, měli ilegální přistěhovalci v Texasu o 50% menší pravděpodobnost, že budou usvědčeni ze zločinu než domorodí Američané. Zčásti to může být způsobeno tím, že mají co ztratit. Uprchlíci a migranti budou prosperovat, pokud budou mít příležitost integrovat se a přispět do společnosti, apeluje časopis.

„Kdysi dávno Evropané dávno odjížděli v přeplněných lodích do Spojených států a Kanady, aby se vyhnuli pronásledování a netoleranci. Evropské vlády musí přemýšlet o své minulosti, aby zlepšily své dlouhodobé politiky. Z krátkodobého hlediska však musí učinit malé kroky, aby se připravily na budoucnost. Ve skutečnosti pro mnoho z těch, kteří nenašli lepší život pro sebe a své rodiny, je to už příliš pozdě,” shrnuje Foreign Policy.

Jistě lze pochopit humanistický přístup časopisu k uprchlíkům. Ale je obtížné míchat hrušky a jablka - migraci Arménů do Arménie, nebo Mexičanů a lidí z Latinské Ameriky do Spojených států nebo Ukrajinců - , kteří jsou více či méně součástí kulturního a náboženského okruhu Evropy a Spojených států. Dosavadní výsledky „integrace“ migrantů ze zemí islámského světa - severu Afriky a zejména Blízkého východu jsou v Evropě žalostné. Vytvářejí se de facto gheta, zapojení do společnosti je naprosto chabé a tedy i ony

ekonomické výhody (pokud se migranti nepoužívají jen jako jakási dumpingová levná pracovní síla na úrovni moderní verze otrokářství, která negativně oslabuje pracovněprávní prostředí domorodců, což se zaměstnavatelům a korporacím nesmírně líbí).

S tím souvisí i ekonomická otázka - ne všechny země jsou na tak ekonomicky silné, aby byly schopny pokrýt potřeby desetitisíců uprchlíků a financovat jejich integraci do společnosti (od jazykového školení, jejich pracovní přeškolení, ubytování - byty, sociální systém a samozřejmě zvýšenou kontrolu a bezpečnost).

A i když je skutečností, že evropské obyvatelstvo stárne, je jeho posílení migračním efektem prováděno obavami z jeho postupného nahrazení a změny kulturní a náboženské identity Evropanů. A neposlední řadě je otázka bezpečnostní (zejména dovozu terorismu) stejně tak důležitá. Změna zákonů a větší tolerance k zvykům a praxi islámských zemí, které si migranti přinášejí, je složitou a problematickou záležitostí, která by se jednoduše dala shrnout do představy integrace islámského práva šaría a evropského liberálního pojetí práva. A že dnes i humanitní zastánci migrace zoufalých lidí připouští, že teze multikulturalismu v Evropě selhává. Je třeba si uvědomit, že například „pokrokové“ Evropě trvalo sto posledních let, aby se začala prosazovat rovnost mužů a žen, zatímco v islámských zemích je to relativně nová záležitost.

V neposlední řadě je třeba upozornit, že konflikty, které vyhánějí zoufalé obyvatele z jejich domovů, mají kořeny v agresivní politice Spojených států a Západu jako celku. Foreign Policy by tedy měl zároveň apelovat na ukončení této odpudivé politiky, jinak tento problém - spolu s klimatickými změnami - bude opravdu stále více ostřejší.